

Inici

«Germanes de Shakespeare: 20 del XX»

nuvibo

dc., 10/06/2020 - 08:16

Godayol, Pilar. *Germanes de Shakespeare: 20 del XX*. Pròleg de Jenn Díaz. Vic: Eumo, 2019. 309 p. (Capsa de Pandora). ISBN. 978-84-9766-675-6. 20 €.

Germanes de Shakespeare és un recull de 20 biografies curtes de 20 dones escriptores del segle XX. El títol prové del famós discurs de Virginia Woolf *Una cambra pròpia*, tal i com Godayol explica a la introducció. Woolf imagina una germana per al gran autor anglès, i la bateja com a Judith. Doncs bé, Judith, a diferència del seu germà, no hagués estudiat els clàssics, i segur que ningú no l'hagués esperonat a seguir escrivint aquells poemes tan bonics. La història de Judith, que acaba amb una mort tràgica a Londres, és la història de moltes dones al llarg de la història. Dones oblidades pels cànons, obligades a escriure sota

pseudònim o a ser, per sempre més, «Anònim».

És evident que sempre que es fa una tria quelcom es queda fora, i és probable que trobem a faltar alguna autora (Jenn Díaz menciona, al seu pròleg, Liv Ullman o Mary Cassatt). Però les 20 autores que conformen el volum hi són, com no podria ser de cap altra manera, per mèrits propis. Díaz afirma que «l'experiència de ser dona és comuna [...] i que el lloc des d'on creen les dones és –amb matisos– comú i universal.» I és cert que totes aquestes dones van viure en l'excepcionalitat, enfrontant-se a un món d'homes i sent jutjades, a diferència dels seus companys homes, per moltes més coses que el seu talent creatiu.

Hi ha molts aspectes que comparteixen aquestes 20 dones de procedències socials i culturals tan diferents (tot i que el llibre es centra en escriptores occidentals): Pizarnik, Nin, Woolf, Plath, Arendt, Akhmàtova... Moltes comparteixen la traducció com a guanyapà, l'edició i col·laboració amb revistes, la implicació política, els amors i les maternitats poc convencionals, la passió per la literatura, la relació amb altres intel·lectuals, músics, poetes i artistes diversos. Algunes comparteixen també el rebuig pel simple fet de ser dones, o per la seva vida personal. Relacions complicades amb els pares, els marits, les amants, les drogues, l'alcohol i el suïcidi o la pulsio de la mort també són aspectes en comú d'aquestes dones.

Un altre aspecte compartit entre algunes i que crida l'atenció és la multiplicitat d'identitats. Durant una època, Jean Rhys es canviava el nom segons la feina que tenia. Katherine Mansfield anà transformant el seu nom des de Kathleen Mansfield Beauchamp, nom de bateig, fins al que coneixem fins als nostres dies, passant per altres tan diferents com Julian Mark o Elizabeth Stanley, entre d'altres. Isak Dinesen va ser la reina de les màscares, i durant tota la seva vida va fer servir nombrosos àlies i pseudònims: Karen Blixen («el nom de la tomba», diu Godayol). Tanne per la família. Jerie pels amics kikutu. Amiane o Sherezade pels

deixebles literaris. És fascinant aquesta varietat i multiplicitat de noms, cognoms i màscares diverses que aquestes dones van anar emprant-se. Com si busquessin el vestit en el qual se sentien més còmodes per dur a terme la seva tasca com a escriptores. Stein, per exemple, també va explorar aquesta multiplicitat en els altres, en els seus retrats literaris dels personatges que l'envoltaven (artistes, polítics, actrius...).

Les 20 germanes de Shakespeare van ser pioneres en molts àmbits. Beauvoir va cursar, a més del batxillerat de lletres, el científic, normalment reservat als nois. Bertrana tocava el violoncel a la primera orquestra femenina de jazz i es va convertir en una de les primeres dones narradores de viatges, gènere també tradicionalment reservat als homes. Colette va ser l'única dona a l'Acadèmia Goncourt el 1945, Wharton va ser la primera dona a rebre el premi Pulitzer (el 1921). Andreas-Salomé es va implicar en el moviment psicoanalític de principis del s XX, sent una de les poques dones a fer-ho, almenys públicament.

El recull de Godayol ens acosta, amb aquests breus retrats, a 20 dones cabdals de la literatura del s XX. Descubrim les seves obres, les dificultats que van tenir per publicar-les (en la majoria dels casos) i a través de les seves vides les coneixem una mica millor.

Gloria Arquillo, llibretera de [La inexplicable](#).

Podeu fer-hi un tast de les primeres pàgines de l'obra.

tipus document

[llibres](#)

[Butlletí](#)

Blog de l'Escola de Llibreria 2013-

[Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals – Universitat de Barcelona](#)

[Gremi de Llibreteres de Catalunya](#)

Segueix-nos també a:

El Blog de l'Escola de Llibreria no subscriu necessàriament les opinions expressades pels autors dels articles